

manitet, og navnlig er det skammeligt, at Børn, som overfalde deres Forældre, og at en Mand, som overfalder sin Kone, blot skulle sidde lidt paa Vand og Brød og saa kunne komme tilbage og begynde paany. Nei, lad dem faae nogle tørre Prygl, det forstaa de, hvad er.

Seg kunde saaledes ogsaa være meget tilbøjelig til at ønske, at Straffeloven paa visse Punkter kunde blive ændret. Jeg tror, at vi kunde trænge dertil. Men igrønt er der en Ting, man ikke maa glemme, og det er det om Overgreb. Det er ikke nok, at man ser paa Overgreb fra neden af. Det er jo gerne dem i smaa Stillinger i Samfundet, der komme til at gjøre saadanne; men jeg tror, man gjør vel i at agte paa Overgreb ogsaa fra de høiere Stillede i Samfundet, og jeg tror ogsaa, at Samfundet er temmelig underligt, naar man kan se, at store Rasketyper kunne tage i Tusindvis og Hundredustindvis, og saa have de rige Slægtninge, der dække det, og saa løber Tyven, Banditen, og dermed skal han slippe. Jeg tror, at vi maa have en Paragraf om, at en saadan Krabat maa hentes tilbage og have sin Straf, at han ikke skal kunne undgaa Straffen og løbe til Amerika. Den mindre Mand i Almindelighed kan ikke forstaa, at naar han ikke kan slippe, fordi han ikke kan dække det Mindre, han har taget, kan den, der har taget Mere, gaa fri. Han siger, at Tyv er Tyv, og at Tyv ikke maa gaa Ram forbi. I det Hele se de jo paa, hvorledes man bærer sig ad i de høiere Lag, og hvad have de ikke set der i de senere Aar? Naar en æret foregaende Taler slog paa, at det stammede fra Kommunen, saa tror jeg, at adskillige af de Overgreb, som vi kunne paavise, have vi faaet, siden vi have faaet den provisoriske Finantslov. Og have vi ikke hørt Folk tale om, hvorledes man tør sige, at den er et Overgreb, og lade det blive staaende? Hører man ikke det rundt omkring, og er der ikke Noget i den Tale? Jeg tror, at de, man ser i det daglige Liv, som ville give sig ud for Samfundets Støtter, kunde trænge til at blive sete ordentlig efter i Sømmene, hvorvidt de virkelig ere det, og at, naar det saa viser sig, at det er Humbug og Sandsheddrag, skulle de straffes dobbelt. Netop paa Grund af deres fremragende Stilling i Samfundet ere de mere ansvarlige. De, der have betydelige Stillinger i Samfundet og ere mere betroede, fortjene ifølge deres Stillinger og de Pladser, de ere satte paa, at straffes ganske anderledes. Vi Andre, der staa paa mindre Pladser, skulle se op til dem, og de skulle give os Exempler til Efterfølgelse. Men Herre Gud, hvilke Exempler se vi ikke? Enhver kan gjerne gribe i sin Barm. Men jeg tror, som sagt, at den offentlige Mening vilde være meget glad ved at faae Straffeloven stærket i visse Henseender og ogsaa at faae nogle flere Punkter ind under Straffeloven, som ikke ere der, f. Ex. at

naar En stjæler adskillige Tusinder, og hans Bønder og Familie dække det, kan han ikke løbe sin Vej, saaledes at det dermed skal være forbi. Det tror jeg ikke kan gaa, og der er adskillige Punkter af samme Bestaffenhed, som jeg mener, at det kunde være meget godt at faae ind i Straffeloven, naar vi paany skulle til at revidere den.

Leth: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goo's) sluttede sit Foredrag med nogle Bemærkninger om, at han vilde anse det for ønskeligt, at vi fik vor Straf af Fængsel paa Vand og Brød remplaceret med en anden bedre Fængselsstraf eller en anden bedre Straf overhovedet, jeg erindrer ikke saa nøje, hvad det ærede Medlem nævnte. I den Henseende har det ærede Medlem min Sympathi. Jeg har tidligere her i Salen havt Leilighed til at udtale mig mod Straffen af Fængsel paa Vand og Brød. Den er efter min Opfattelse, som jeg dengang har søgt at dokumentere og derfor ikke i dette Dieblit skal gjentage, en i høi Grad barbarisk Straf, forudsat at den i Virkeligheden udføres. Nu bliver Spørgsmaalet dette: Udføres denne Straf, som idømmes saa særdeles ofte, i Virkeligheden, eller udføres den ikke? Udføres den i Virkeligheden, er den en i høi Grad barbarisk Straf og udføres den ikke, er Straffen en Illusion. Hvilken af Delene der er Tilfældet, skal jeg i dette Dieblit ikke komme ind paa; men jeg vil kun sige, at jeg kan forstaa, at den, som skal udføre en saa barbarisk Straf, kan lade sine menneskelige Følelser raade og skaffe den, som skal straffes, nogen Hjælp; jeg kan forstaa det, jeg tager det ikke i Forsvar. Det var igrønt ikke dette, der foranledigede, at jeg begjærede Ordet. Det var en Bemærkning, der blev henkastet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Det ærede Medlem yttrede, om jeg opfattede ham rigtigt, at den Tilbøjelighed til Volds handlinger, som han mente i den senere Tid skulde ytre sig i fremtrædende Grad, var en Følge af Kommunen — jeg tror, at det var saaledes, det ærede Medlem udtrykte sig. Jeg skal ikke komme ind derpaa. Men ligesom det ærede Medlem paa et andet Omraade nævnte, at Skylden maatte nok kunde ligge andetsteds end der, hvor man var tilbøjelig til at søge den, saaledes tror jeg ogsaa, at dette kan gjælde idetmindste i nogen Grad her. Det er aabenbart, at Betingelsen for, at saadanne Volds handlinger kunne udvikle sig og tage Overhaand, er, at et tilstrækkeligt Politiofsyn ikke er tilstede i Gaderne og paa de offentlige Veie, som der er Spørgsmaal om. Om nu en Feil i saa Henseende maatte kunne paavises ved vor nuværende Politioorganisation eller i den Maade, hvorpaa Politiet fungerer, derover skal jeg ikke forsøge i dette Dieblit at opkaste mig til Dommer. Jeg tilstaa, at jeg har for lidt Indsigt i disse For-